

ת"פ 17885/01/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד נאסר אבו עדרה, הנאשמים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17885-01-18 מדינת ישראל נ' אבו עדרה

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
נאסר אבו עדרה - הנאשמים

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 17.12.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום בביצוע עבירות כדלקמן: קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; הסגת גבול פלילית בצוותא חדא, לפי סעיף 447(א) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; וגניבת תוצר עבודה בצוותא חדא, לפי סעיף 384א(א)(2) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום, הנאשם קשר עם אחרים קשר שמטרתו הסגת גבול למטע אבוקדו וגניבת אבוקדו מהמטע בקיבוץ שילר. במסגרת הקשר, ביום 18.12.17 הגיע הנאשם עם אחרים לקיבוץ וקטפו אבוקדו במשקל שאינו ידוע אולם מעל טון. הנאשם והשותפים נטלו חלק מהאבוקדו שקטפו. בהמשך, ביום 20.12.17 חזר הנאשם עם אחרים לאסוף את יתר האבוקדו ובנסיבות אלו נטלו אבוקדו במשקל של 844 ק"ג ששווי כ-7,000 ₪.
2. לפי הסדר הטיעון, התביעה תגביל עצמה לעתירה של מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות וההגנה תטען באופן חופשי. הנאשם נשלח לעריכת תסקיר שירות מבחן לאור גילו הצעיר וכן נשלח לממונה על עבודות שירות.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 26.3.19, ציין כי הנאשם בן 25, נשוי וגר עם אשתו בבית הוריו. הנאשם סיים 11 שנות לימוד אולם אינו יודע קרוא וכתוב. הוריו של הנאשם מתקיימים מקצבת ביטוח לאומי ואחיו הגדול מרותק למיטה בעקבות תאונת דרכים שעבר. הנאשם מסר לשירות המבחן כי לא היה נוכח במקום ביצוע העבירה והוא אינו מודה בכתב האישום.
להתרשמות שירות המבחן, הנאשם ממעט לשתף במהלך השיחה ונראה כי קיימת בעייתיות ביצירת קשר ובשיח עמו. לאור הקושי לשתף פעולה ומשום שאינו מזהה כל קושי בהתנהלותו, לא בא שירות המבחן בהמלצה עמוד 1

שיקומית.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של אדם ורכושו, וזאת לצד השמירה על הביטחון האישי והציבורי. לטענתה, גניבה של תוצרת חקלאית פוגעת במקום פרנסתם של החקלאים וגורמת לנזקים משמעותיים.
5. לטענתה, מידת הפגיעה בינונית עד גבוהה בשים לב לשווי התוצרת החקלאית.
6. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.
7. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ולבחון התנהלותו.
8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וחילוט הרכב.
9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את דלותו הקוגניטיבית של הנאשם, אשר נוצל על ידי אחרים, ולא תכנן את ביצוע העבירות. מכאן טען, כי מתקיים עניינו של הנאשם קרוב לסייג לאחריות פלילית. ממילא טען, כי לא ניתן לקבוע מתחם אחד עבור כל המעורבים וגם לא עונש אחיד.
10. לטענתו, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתבי האישום בנסיבות של הנאשם, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.
11. כן הוסיף וטען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות על מעשיו והוא שהוביל להפללת המעורבים האחרים; הסחורה הוחזרה לבעליה; דלותו הקוגניטיבית של הנאשם הסובל ממוגבלות, כפי שעולה מחוות דעת ועדת האבחון; גם התסקיר מלמד על קשיי תקשורת הנובעים מדלותו של הנאשם; אחיו של הנאשם מוגבל בגפיים והנאשם מסייע לו; הנאשם נישא לפני כשנה. מכאן שעשויה להיגרם גם למשפחת הנאשם פגיעה קשה; הנאשם היה עצור משך כחודש ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים.
12. לטענת באת כוח הנאשם הרכב משמש את כל בני המשפחה ואחיו של הנאשם אף סובל מקשיים רפואיים. הרכב משנת 2008 וערכו כ-20,000 ₪, כאשר שווי הגזילה בסכום של כ-7,000 ₪, אשר אף הושב לבעליו.
13. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף התחתון של המתחם, הכולל מאסר כמניין ימי מעצרו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

14. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

15. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של אדם, לצד הפגיעה בתוצרי עבודתו של חקלאי המהווים מקור פרנסה.

16. מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירות היא בינונית. הנאשם ואחרים קשרו קשר לביצוע העבירות ונטלו כמות בלתי מבוטלת של אבוקדו מהמטע. עם זאת, לא ניתן להתעלם בקביעת המתחם ממוגבלותו הקוגניטיבית של הנאשם כפי שעולה מחוות הדעת של ועדת האבחון ומתסקיר שירות המבחן, וזאת מבלי לקבוע, באופן פוזיטיבי, כי הוא מתקרב לסייג לאחריות פלילית. ברי, בנסיבות אלו, כי הנאשם לא היה בין המתכננים ולא היה הרוח החיה בביצוע העבירות.

17. בעניינם של שותפים נוספים, שאינם סובלים ממוגבלות קוגניטיבית, נקבע מתחם שנע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: רע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.10); עפ"ג (חי') 58082-10-10 **יצחקוב נ' מדינת ישראל** (27.1.11); ת"פ (ק"ש) 56889-12-17 **תביעות מרום הגליל והגולן נ' סארה** (7.2.18); ת"פ (ק"ש) 21244-06-16 **תביעות צפת נ' סאיד דרויש** (18.7.17); ת"פ (חד') 41404-05-10 **מדינת ישראל נ' נתנוב** (30.3.11)).

18. התביעה הגישה פסיקה מחמירה שעניינה בגניבה בסכומים גבוהים באופן משמעותי ומכאן שלא מצאתי מקום להכלילה במתחם (רע"פ 323/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (20.1.19); ת"פ (קריות) 12833-03-18 **מדינת ישראל נ' יחיה** (5.11.18)).

19. לפיכך, יש לקבוע מתחם, מקל מעט יותר ביחס לשותפים, הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים לצד ענישה נלווית, שיש בה כדי לבטא את הנזקים הכלכליים שגרם הנאשם.

העונש ההולם בתוך המתחם

20. בקביעת העונש ההולם בתוך מתחמי הענישה לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו. למעשה, הנאשם הוביל להפללתם של מעורבים אחרים; הנאשם צעיר, בן 25, נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו היחידה עם רשויות אכיפת החוק; הסחורה נתפסה והוחזרה לבעליה; הנאשם סובל ממוגבלות קוגניטיבית, כפי שעולה מחוות דעת ועדת האבחון ומתסקיר שירות המבחן; הנאשם מטפל באחיו המוגבל בגפיו עקב תאונה; הנאשם נישא לפני כשנה. מכאן שעשויה להיגרם גם למשפחת הנאשם פגיעה קשה; הנאשם היה עצור משך כחודש ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים.

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר היעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הנאשם לא נרתם להליך טיפולי כלשהו, התקשה לקחת אחריות על מעשיו ולבחון התנהלותו בפני שירות המבחן, ומכאן ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

21. באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, גילו הצעיר, הודאתו והיעדר עבר פלילי, ובין הנסיבות לחובתו, ובייחוד היעדר המלצה שיקומית, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלקו התחתון של המתחם אולם לא בתחתיתו.

22. לאור האמור, יש להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. בקביעת משך המאסר ושיעור הקנס והפיצויים לקחתי גם בחשבון את הענישה שהוטלה על הנאשמים האחרים וההבדלים ביניהם ובין נאשם זה במיוחד נוכח מצבו הקוגניטיבי הייחודי.
23. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 18.3.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.
24. אשר לעתירה לחילוט הרכב -
- בהחלטה אם לחלט חפץ, לפי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, יש לאזן בין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות באמצעות חפצים המאפשרים את ביצוען, ובין זכות הקניין, המעוגנות כיום בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464 (2000)). עוד יש לקחת בחשבון, את "מהותה ועוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה וחומרתה של העבירה, היינו... השאלה באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו" (ראו גם ע"פ 1000/15 **אלחווה נ' מדינת ישראל** (3.7.15); ע"פ 2963/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.2.14)).
25. לאחר שאיזנתי בין האינטרסים העומדים על הכף, הגעתי למסקנה כי אין מקום להורות על חילוט הרכב, לפי סעיף 39 לפקודת מעצר וחיפוש.
26. רכבו של הנאשם אמנם שימש לביצוע העבירה. גם ישנה זיקה בין הרכב ובין הגניבה. עם זאת, הזיקה אינה גבוהה, הואיל וחלק מרכזי מהגניבה הותרה במקום. יתר על כן, לא ניתן להתעלם מדלותו הקוגניטיבית של הנאשם, אשר לא פעל כאחד המתכננים את העבירה. עוד יש להוסיף, כי מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע והוא אף מטפל באחיו המוגבל. חילוט הרכב גם עשוי לפגוע באופן קשה במשפחתו של הנאשם העושה שימוש ברכב. למעשה, משהושבה הגזילה אין מקום לעיצום כלכלי כה גדול.
27. לפיכך, ובאזון בין האינטרסים, חילוט הרכב אינו מידתי ואין מקום להורות על חילוט רכבו של הנאשם.

סוף דבר

28. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 1.3.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;
- ד. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.20 והשני לא יאוחר מיום 1.3.20.
- ה. פיצויים בסכום של 500 ₪ לקיבוץ שילר. הפיצויים ישולמו לא יאוחר מיום 1.2.20. התביעה תעביר פרטי המוטב תוך 7 ימים.

עותק גזר הדין יומצא לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' טבת תש"פ, 30 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.